

ZOMBOR és VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint háromszor: vasárnap, kedden (féltéven) és csütörtökön.

Szerkesztővel értekezhetni: naponta délelőtt 11 óratól 12-ig.

ELŐFIZETÉSI DÍJ,
helyben házhoz hordva:
Egész évre . . . 8 frt.
Fél évre . . . 4
Negyed évre . . . 2
Kiadó hivatal:
Nadasch, Muzsik és Partlits
könyv- és könyvnyomtatás
a városköz-pályán, hová
az előfizetők és hirdeté-
sek küldendők.

ELŐFIZETÉSI DÍJ,
postán küldve:
Egész évre . . . 9 frt. — kr.
Fél évre . . . 4 50
Negyed évre . . . 2 25
Szerkesztői iroda:
Sólet-utca s osened-utca
sarkán, Holender-féle ház-
ban, hová minden a lap szel-
lemi részét illető közlemény
küldendő.
Hírmegjelölésért nem
fogadjának el. Kéziratok
nem adának vissza.

Hirdetések lapunk számára felvételnek: Budapestben, Lang Lipót, Gizella-tér 3. sz. — Haasenstein & Vogler, Dorottya-utca 11. sz. — Goldberger A. V. Váci-utca.
Külföldön: Bécsben, Mosse Rudolf I. Seilerstraße Nr. 2. — Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse Nr. 10. — Daube G. L. és társai I. Wollzeile Nr. 12. — Oppelk A. I. Stubenbastei Nr. 2.
Dukas Miksa I. Riemergasse Nr. 12. — Stern Moritz I. Wollzeile Nr. 25. — Rotter és társai I. Riemergasse Nr. 13. — Danneberg I. II. Czerninplatz Nr. 5.
Hamburgban, Haasenstein & Vogler. — Frankfurtban, M. Daube G. L. és társai.

Előfizetési felhívás „Zombor és Vidéke“ 1883. évi II-ik évfolyamára.

A „Zombor és Vidéke“ rövid fennállása ideje alatt folyton haladni s emelkedni igyekezett. Az ez évi első évfolyamban lapunk hetenkint háromszor jelenik meg, abban a kellemes helyzetben voltunk, hogy olvasóinkat a városunk- s megyénkben történetekről pontosan s gyorsan értesíthetjük.

Tölnék telhetőleg igyekeztünk feladatunknak megfelelni s daczára az itt-ott érhető közönytnek nem csuggede ma is kibontjuk zászlónkat, melyre a részrehajlatlanság, igazság szeretet s a közügyekben való szigorú ellenőrködés van írva.

Nem voltunk, de nem is vagyunk barátai a kápkedő-kapkodó ellenékeskedésnek, mely soha sem fontolgat, hanem csak örökké opponál, de mi csuszó-mászó, folyton dythirambokat zengő lap se akarunk lenni.

Ott a hol hiányokat fedezünk föl: rá mutatunk azokra. A hol az érdem elismerését követelheti: tiszta szívvel kiadjuk azt.

Vajha csak az érdem elismerését kellene konstatalnunk!

De a társadalmi életünkben eddig is oly gyakorta mutatkozott vizsagségek szükségessé teszik egy olykor drakói szigorral itélő sajtó létét, s a midőn jelenek újból felhívjuk olvasóinkat, előfizetéseik megújítására, tesszük azt abban a hitben, hogy támogatóink eddig kifejtett működésükkel meg vannak elégedve s hivatásunk teljesítésében továbbra is elsősegíteni óhajtanak.

Egyben tisztelettel felkerjük mindazokat, kik előfizetéseikkel hátulálkban vannak, tartozásaikkal mihamarabbi kiegyenlítésére!

A „Zombor és Vidéke“ továbbra is hetenkint háromszor u. m.: vasárnap, kedden és csütörtökön jelenik meg, a szükségéhez képest melléklettel is.

Előfizetési ára:
Helyben, házhoz hordva: Vidékre, postán küldve:
Egész évre . . . 8 frt. Egész évre . . . 9. — kr.
Fél évre . . . 4 frt. Fél évre . . . 4.50 kr.
Negyed évre . . . 2 frt. Negyed évre . . . 2.25 kr.
Tisztelettel

A „Zombor és Vidéke“
szerkesztője és kiadóhivatala.

Két javaslat.

Valamely ismeretlen finansz-telezésre a következő levelet s annak kíséretében az általunk is közzétett két javaslatot intézte a képviselőház elnökehez:

Nagymeltságu elnök ur!
Mindenki csak azt hozhatja a hazai oltárára, a mije van. En az I. és II. alatti, idemlékelt két javaslatot ajánlom fel a hazának.
Az egyik vonatkozik a magyar állami debizit rendszeres és folytatlagos elenyésztésére, a másik a magyar regalék megváltására. Nevetem azért hallgatom el, mert onajom, hogy ezen, feltételesem szerint a legnagyobb horderevvel bíró javaslatot, egész tárgyilagossá, tekintet nélkül szemeljem — és partálisan, bírálatlanul meg. Az elvitatlanul tény, hogy az emberség, az igazság csak akkor roj le oszontan és osztatlanul, haaját és elismerést nagy terhat: irant, midon azok már kiváltak az élek sorából, elegje bizonyítja, hogy meg a szellemi fejlettség magasabb fokán álló ternak is csak nagyon ritkán képesek magukat az alól emaczipálni, hogy a szellemi produktumot az alkotó egyenlet össze ne zavarják, a minek aztan az az eredménye, hogy magát a produktumot, az alkotó irant táplált rokon, vagy elleneszen szerit teik meg.
Ettől akarom megvoni a szövegben lelt két javaslatot.
Az A. alatti idezart, lepeceztett leveleirtekben neven, a B. alatti irtekben egy jelige van leteve. Az, a ki neven közelelel kívánni fogja, keil, hogy a B. alatti jelige irásban bejeleente. Az A. alatti irtek felontasa pedig csak akkor törtentetik meg, ha a jelenkezo által bejertezett jelige, a B. alatti irtekben foglalt jelmontanak megtelet. His ez nem így talana ienni, a jelige továbbra is kizárolag Nagymeltságuod titka marad.
Keresem pedig az:
Meltotassek ezen két javaslatot, a házszabályok szemle- nek megfelelo valamely modon, elnöki vagy képviselo minosegben, mielőbb a h. tud. miniszterre hozni. A netalaini objectiv ellenve- tesekre a feleleteket, nemkulonben az esetleg szükségessé valando felvilágosításokat, a sajtó utján — és pedig miniatu, ennek nem szabad párkeresése valna, — mind a három part közonyetien fogalom megadati.
Fogadja Nagymeltságuod kiváló tiszteletem nyilváníását, mely mellet marauiam, kesz hive
Immerlen!
Mindkét javaslat lapunknak közles vegy megküldött, s imitt közöljük az I-sot, jovo számuunkban a II-ikat is advam:

I. JAVASLAT

a magyar állami debizit rendszeres és folytatlagos elenyésztésére tárgyában.

Mondja ki a törvényhozás, hogy a magyar állam, a magyar földbirtokos vagy háztulajdonos által, földbirtok vagy hazteike javára, e földbirtok vagy e hazteike

a nemzeti színház drámai igazgatója is elkérte már a vigátekot, hogy szinre hozza.
Doczy ez újabb műve után a legnagyobb érdeklődést tanúsítanak mindenfelé s kíváncsian várják annak színrehozatalát . . .
A szászok magatartása már régóta a legnagyobb indignációt kelti minden hazafii kebelben. A Schulerheim ellen tavaly országzerte rendezett tüntetések eléggé tanúsítják, mennyire van okunk e jó urakat, kik a nagy nemet bírodalom felé gravitálnak s hazánkban elnyomatásról panaszkodnak, szeretni. És mégis egy Szász-ünnepély fojlik le ma a fovarosban, melyhez az egész ország legoszintebb szerencse-kívánataival járul. Az igaz, hogy ez egész másféle Szász, mint azok, a kik unszuntalan arukodnak ellenünk. Nem is szász ez, hanem Szász, még pedig Szász Károly a jeles költő, a kituno műfordító, a taradhatlan író, ki most unepi ezástmenyegzoget, s par ho elott gyutotte oszse három évtizednyelről szolo munkálkodásának. A nagy család feyenesen üli meg a boldog ünnepet, melyhez bizonyára szerencsét kívánunk mindazok, a kiknek Szász Károly már oly sok évtizedes perczet nyujtott. És ezek száma legio! . . .
Az írók és művészek társasága a mult heten tartotta meg rendez évi üléset, a mely egyszerűim a 10-ik közgyűlés volt. A 10 éves kor pentáriban — mint Kabdebo megjegyzi — 10,000 írt hiány fódözött fel, vagyis a pentáriban még mindig nincs 10,000 írt, a mi bizony hiány. No de majd lesz 10 év múlva a kórnek sajt hazza, ha a Dolnaly által kibocsátandó résvenyekre akad elég vásárló. A kor fennállásának 10 éves fordulójat talán megünneplik közelebb. Ugy Dehly egy igen érdekes adomát beszélt el a kör megalkulásáról. Az alakítók között volt Jokai is. Mikor az alakuló-gyűlésen Ödly a beiratkozási díjakat egy kalapban összegejesse, Jokai is odalépett hozzá és szavakkal nyujta át neki a díjat.
— En Jokai Mór vagyok, lakom a Stáció-utczában . . .

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Tragoedia nyolcz sorban.

Szerette a lányt a legeny,
De a leány másé lett . . .
Duna vize mond meg nekem,
Hogy a leány mive lett?
Hervad a lány . . . beteg virág . . .
Dok rajta az élet . . .
Duna vize mond meg nekem,
Hogy a leány mive lett?

Bányai Géza.

Fővárosi levél.

Tul volnánk hát a husvétén is. Azonban e nagy ünnap semmi egyebet nem hozott nekünk, mint a ven telet, a melyet pedig már elbuszítottunk. Itt biz ökleme megint berrukott feher hóparipáján s nem kevésbé jésztett rá a szegény ibolyákra és hóvirágokra, melyeket már minden utzasarkon kinalának a virágáros-lánykák. A sugarát fiatal csemetét is, melyek már szinten rugyegnek, remülve hajtogattak apró fejüket, mikor megszállta őket a tél feher fátyola, mintha azt akarták volna kérdezni a járó-kelőtől: „Hát ez mi? Ujra kezdjük a telet? Soha ilyen husvét-napot! Ők persze még sokkal hatalabbak, mintsem hogy feher husvétot láthattak volna.
A husvéti piros tojásokból semmi szenzáció ki nem kelt, legfeljebb csak annak a jószérvárosi kasszirfejárnak jutott ki az jedségéből, a kinek valami kikorsarozott imá- dókba nihilista-módrá puskaporos piros tojást adott aján- dékba, a mely szerencsésen föl is robbant, anélkül, hogy a kasszirfejárnak kárt esztünk volna.

A külföldi szociálistizmus mozgalmak ily romanti- kus alakban nyertek tehát visszhangot nálunk is.

Más nevezetes nem történt, legfeljebb csak az, hogy a városligeti wurstipraterben a ringispjel, (vagy beszél- junk magyarul: az ordog-malom) egy nevezetes játékkal szaporodott, melynek czime: „Tenger a szárazon“, mely annyiban ut el a közönséges ringispjeltől, hogy kocsi helyett hajók vannak feltevesztve.

Alig tévedünk, ha azt hisszük, hogy az a nevezet- es esemény nincs hivatta az európai egyensúlyt meg- zavarani és a „Tenger a szárazon“ sem a tengeri sem a szárazföldi hatalmak között nem fog konfliktust előide- zni. Ambar a mai világban, mikor telefonon beszélünk, mikor egy kecskeméti újságot Nagy-Körösnön nyomnak, (Kecskeket és Koros!) mikor egy világhírű zeneszt Ond- ricseknek hívhatnak, semmi sem lehetetlen többé . . .

De bezzeg idézett elő egy kis forradalmat Doczy Lajosnak Csiky Gergelyhez intézett egy nyílt levele. Olvasóink meg emlekezhettek rá, hogy mult levelünkben a Teley-pályázatról szölvá, kikeltünk azon hang ellen, mely az eloadok jelentésének alaptonuszt képezi, a minek — mint előre jeleztük — az a rosz eredménye van, hogy oneretes ember, kinek van irodalmi multja és neve, nem vesz részt a pályázaton, nem akarván magát kitenni ilyen bíraltnak. A Dóczyak — így fejezték be mondókáikat — elmaradoznak és jönnek a Fenyeryek.
A tények nagyon hamar igazságot szolgaltattak nekünk.

Pár nap előtt ugyanis a „Budapesti Hirlap“-ban Doczy Lajos a Csókó ismert szerzője nyílt levelet intézett Csiky Gergelyhez, mint a Teley-pályázat eloadó- jához, elmondván, hogy egy a pályázatról kizárt múnék, a „keso szerelem“-nek, melyet az eloadó noha kizárva a pályázatról, mégis jonak látott oldalba vágni — o a szerzője s tiltakozik ezen eljárás ellen, melynek üdvös eredménye nem lehet.

Az eset nagy port kavart föl.
Egy könyvkiaadó már ajánlatot is tett Dóczynak műve kiadására, de — mint halljuk — maga Paulay,

egyes adója arányában megszerzett és lekötött államadossági kötvények után, az azokban megállapított évi kamattal $\frac{1}{10}$, vagy $\frac{3}{10}$, vagy egész százalékával többet folyósít, azaz fizet.*)

És ennek az az eredménye lesz, hogy a magyar állam passzív és ennek deficijtje, abban az arányban fognak elenyészni, a melyben a magyar államadossági, a magyar földbírtok tulajdonába átmeny, illetve a milyen arányban, a magyar állam passzívja a magyar földbírtok actívájá válnak át.

A magyar földbírtok ellenben, abban a percében, a midőn ez kimondatik, emelkedni fog értékben és pedig emelkedni fog értéke, a javára megállapított kamattal többet nagysága, azaz az ezen kamattal többet megféle többé nagysága arányában és pedig emelkedni fog értékében azonnal, még mielőtt az állam ezen kamattal többet folyóvá tenné és az neki valami kiadást okozna. Mert ezen, a magyar földbírtok javára biztosított előny mindenki által escomptáltatnak, a ki magyar földbírtokot vagy házat venne, vagy ezekre kölcsönt adna.

A gyakorlati kivételi mód nagyon egyszerű. Konstatáltuk ugyanis, hogy a jelenlegi államadossági tökélladékból mennyi esik egy forint egyes ház- vagy földadóra és ennek alapján az évi adó kivétel alkalmazásával, az is kiírattuk, hogy mindenki földbírtokos vagy háztulajdonos, hany 100 fritos, a megállapított kamattal többet javadamalmazott, állami adossági kötvényre nézve tarthat igényt. Ha azután valamelyik földbírtokos vagy háztulajdonos, a számára az állami adósságból ily módon kijelölt adossági kötvényeknek hányadát, vagy e hányad egyesrészt földbírtokba vagy háztelke javára megszerzi és kimutatja, hogy azokat földbírtokba vagy háztelke javára telekényviszleg lekötötte, akkor az állam, az illeto kötvények javára, az eddigi szelvények helyebe, a megállapított kamattal többet javadamalmazott, új szelvényeket állít ki, az illeto földbírtok vagy háztelke helyrajzi számjára, a mely szelvények ehez tapadva maradván, az illeto földbírtoktól vagy háztelől nem különíthetők és e földbírtok vagy e háztelkek nélkül másra az nem ruházhatók. Eképen az ezen szelvények után járó kamatok, csakis az illeto földbírtok vagy ház mindenkorai telekényvi tulajdonosa javára folyósíthatók. Azon esetben, ha a földbírtok vagy háztelke javára törlesztett állami adossági kötvények lettek lekötve, akkor ezek nem törlesztettek, illetoleg járadékötvényekké változtattak át.

A földbírtok felosztása esetében, a javára lekötött állami adossági kötvények, tekintet nélkül a talaj minőségére, a törvényesen bevett mértékesség szerint egyenlően osztanak fel aképen, hogy ha például: 100 öölányi vagy 100 ööldnyit és illeto 100 ööldnyit vagy 100 ööldnyit birtokolt javára 1000 frt értékű kötvények kötétek le és az egyelőre lét osztva, mindenik részre annyit osztanak, mint a mennyi ööl és illeto ööld, (vagyis mint a mennyi ööld és illeto mint a mennyi ööld) azon részre esik.

A hitelle szorult földbírtokos vagy háztulajdonosnak azonban jogában álland a földbírtokba vagy háztelke javára ily módon megszerzett állami adossági kötvények után járó kamatra egy olyan kölcsönösszeget felvenni, melynek annuitása 32, vagy legfeljebb 38 és fél évi törlesztés mellett, ezen évi kamattal a fedezetet teljesen feltalálja úgy, hogy ezen a földbírtokba javára folyósítandó kamatot, a vett kölcsön után járó évi kamatot és törlesztési hányadot egészen szolgáltatassa.

De ezen kölcsön az általam tervezett, később bemutatandó és egészen új rendszeren nyugvó intézettel veendő fel, mely a kölcsönvevő földbírtokot az intézet szorosan vett, tiszta nyerenyében részlesíti és egy sajátos módon a jelzálog számára, még a kölcsönvett összegnek megfelelő új toket alkot s így ezen kölcsönművelet segítségével nemcsak az államadosságból való eső rész szerzetelt meg, a tulajdonos minden megterhelése nélkül az ingatlanának, hanem még ezen kívül a felvett kölcsönösszeg értékének megfelelő, új tőke alkottatik annak részére.

*) Igy például: ha valamelyik földbírtokos vagy háztulajdonos 1%-nyi kamattal többet engedélyezése mellett, 4%-ot vagy 6%-ot arányban, vagy 5%-ot papírban kamatozó járadékötvény, vagy más törlesztéses járó, 5%-os államadossági kötvényt szerzett meg birtokba vagy háztelke javára, úgy fizetne az állam az illeto földbírtok, vagy ház mindenkorai telekényvi tulajdonosának az első esetben 4% helyett 3%-ot, a második esetben 6% helyett 7%-ot arányban, a harmadik és negyedik esetben pedig 5% helyett 6%-ot papírban.

Ódrtj a nagy regény-író megszólitása annyira zavarba hozta, hogy a gyűjtő-ívre csak annyit tudott följegyezni: "Stáció" . . .

... Husvét másnapján így régi udonságot vagy új regésget adtak elő a nemzeti színházban. Calderon „Zalameai bárója"-t elevenítették föl, melyen 40 év óta heves nálunk a bibliotéka pora. 40 év előtt adták Gaál József fordításában, most György Vilmos fordította le igen sikerülten. A szépség nagy hatást keltett s még sokáig fenn fogja magat tartani. Igen alkalomszerűek benne a parajbóli mondott következő sorok, melyeket még nem állhatunk, hogy ide ne igtassuk:

Nekem az a véleményem,
Nemcsak azt kell megtanítani
Égyesen, szépen, mérséren
Mint kell vinni, amde azt is,
Hogy miért kell vinni s en
Azt hiszem, ha csak egyetlen
Mester volna, a ki boldogan,
Nemcsak azt tanítana,
Hogy? kell vinni, amde azt is,
Hogy miért kell: minden ember
Ahoz adná a fát.

No lám, milyen okosan beszél Calderon a parajbóli, pedig nem is ismerte a mi mostani viszonyainkat!

Hevesi József.

Ime az út és mód, mikép szerzethetik meg, a tökélszény földbírtokosok is, az államadossági kötvényeket s ime a legbiztosabb mód, a magyar járadékok népszerűsítése s illeto a külföldre folyó kamatoknak a hazai földbírtokhoz való visszavezetése! És ime egyttal, — a mi legfontosabb, — a legközelebbi, sot — határozottan állítom, — az egyedüli út, a magyar földbírtokosok és a magyar állam háztartása megingott egysúlyának a helyreállítására!

Azt fogják elvenni, hogy hiszen így nem szorulunk ezen új finanszírozásra, mert azt mi is tudjuk, hogy ha az állam kincstára képes volna az adossági toke után járó kamatokon kívül még egy fel, vagy háromnegyed, vagy egy egész %-ot évenként felretenni, ugy bizonyos évek múlva törlesztendő adósságot és pedig végrelegesen: a bá éjnap azt, hogy az állam az évi kamatokot sem bírja, annál kevésbé bírhatja még a törlesztési hányad fizetését.

Ere válaszon az, hogy míg ezen kamatot egy része a külföldre vándorol, a másik része pedig a belföldnek, a sors által protegált néhány egyeséi kezébe összpontosul, természetesen, hogy nem bírhatja az állam azt az évi tributumot; addig míhlyt ezen kamatot az egyes földbírtokosokhoz és pedig terhek arányában fog visszafolyani, akkor el fogja binni az állam ugy a kamatot, mint az ezen bírtokok javára engedélyezett kamattal többet is. Mert ebben az esetben nemcsak a földbírtokosok és a háztulajdonosok egyenes adóképessége erősödnek, hanem ezek jölléte és ebből folyó vásárlási képességük emelkedésével, az ipar és kereskedelem is gyarapodván, az indirekt adó is folyton emelkedik.

Tegy' ík fel ugyanis, hogy már egy év múlva menne át a szorosan vett magyar államadossági s a közös adósságok után ellátlát, évi kamatotqua alapjául szolgáló kötvények hányada, az egyes földbírtokosok és háztulajdonosok körükba s akkor az államnak, évi kamatot fejenben 1% kamattal többet engedélyezése mellett,*) a szorosan vett magyar államadosságiok után, az 1883. évi költségvetés szerinti: 66,585,385 frt helyett — 5%-os kamattal többet véve számításra fel — 79,902,462 frot, a közös államadossági után járó évi 29,166,700 frt helyett pedig 35,000,040 frot, végül kezelesi költségek fejében 468,570 frot kellene fizetni és így, mután itt a szorosan vett magyar államadossági és a közös államadossági után fizetett 12,752,711 fityni évi törlesztési járadék elmaradna, fizetne a mostani (1883.) költségvetésben, az ezen egész (VII.) fejezet alatt felvett 109,003,366 frt helyett 115,371,072 frot, a mi számokban kifejezve, 6,368,706 frt évi kiadási többletet okozna. De mután ez a többlet s ezen felül — a mi legvitathatóbb — az eddig a magyar államadossági után fizetett 66,585,185 frt és a közös államadossági után fizetett 29,166,700 frt évi kamatot, az egyes magyar földbírtokosok és háztulajdonosok zsebebe — és pedig egyes adójuk arányában, — folyna, a józan ész szerint ezen nagyobb összeg könnyebb teher lesz, mint az a kisebb összeg, a melyet most az állam a külföld s a belföld egy néhány egyesének kezébe juttat.

Mert a mi ezen, a magyar egyes bírtokosokhoz és háztulajdonosokhoz folyó nagyobb összeg a magyar földet termékenyítő és így az egyenes, mint az indirekt adóerőt folytonosan emelne, addig ezen, a magyar polgárok és a magyar productiót évenként elvonó és a külföldre és néhány egyes kezébe folyó kisebb összeg, a magyar földet folytonosan kiszivattyuzza és az adóerőt mind meylebbre aláassa.

De másteül dúsan kárgóltatnak az állam ezen, a magyar földbírtokosok és háztulajdonosok javára engedélyezett kamattal többet az által, hogy újabb kölcsönök felvételénél, — a mire, mellesleg mondva, a pénzügyek jelenlegi állása mellett, nagyon is kiátastunk van, — sokkal kisebb kamatot lehetne felvételni é azokat, tamadván a magyar földbírtokosok és háztulajdonosokban a külföldnek s az egyes bankároknak, egy hatalmas versenyzőjük.

Tehát még azok is, kik csak a hitellen és az öncsö kölcsönökben és nem az állam hitelre való szorulásiának elejé vételében latják az állam mentő horgonyát, még azok is, mondjuk, örömmel üdvözölhetik a pénzügyi reformot, mely az öncsö kölcsönök megszerzésére, egy nagyon praktikus segélyeszközt szolgáltat kezükbe.

Épugy örömmel fogják üdvözölni ezen pénzügyi reformot, az államadossági kötvények jelenlegi bírtokosai, mután azok kereslete nagybővödésével árfolyamuk is emelkednek és így ok is ezen reformból csak hasznot húznának.

Ha tekintetbe vesszük továbbá, hogy a számtani törvények hatalmával fogva nemcsak az ezen kamattal többet által a magyar államnak okozott évi kiadás, hanem az egész a magyar földbírtok javára folyóvá teendő kamatossg is azonnal kifejezésre jutna az illeto, e kamatot élvő földbírtok értéke emelkedésében, ugy egy percig sem ketkedem, hanem az, a magyar földbírtokosok javára és így végelemzésben maga a magyar kincstár javára eső évi kiadási többlet, mint leproductívabb befektetés, behatóbb megfontolás után még azok által is meg fog szavaztatni, kik ezen pénzügyi reformot az első pillanatra, netalán kicsinyló mosolylog fogadják és idealizmusnak tekintenek. (Folyt. köv.)

HEVESI JÓZSEF.

Bodroginé sz. Lederer Riza, Baja városának egyik kiváló erényű női alakját, husvét hétfőn nagy részvét mellett kísérték örök nyugalomra.

O Felsége Györgyevits Demeter ó-palánkai halászmesternek, több embernek saját élete kockáztatásával a hullámokból történt kimentéséről, a koronás ezüst érdemkeresztet adományozta.

*) Én 2%-nyi, sot ennél még nagyobb kamattal többet is megszavaznék, mert minél nagyobb lesz e kamattal többet, annál hamarabb lesz a magyar földbírtokosság restaurálva s ezzel együtt, annál hamarosan fog az állam deficijtjét elenyészni. Már pedig minél rövidebb következik az az állam deficijtjének elenyészése, annál hamarabb nyilvánul s annál fokozottabb lesz annak jótékony hatása.

A földm-, ipar- és keresk. m. kir. miniszter, Zombor szab. kir. város közönségének n. évi július hó 4-én tartott közgyűlésen alkotott szabályrendelet — melyről a hazalo-kereskedés a nevezett város területén, a fennálló házálási szabályok 17. §-ban és az 8-1. kiegészítő összes későbbi rendeletekben, bizonyos vidékek lakóinak biztosított jogok épségben tartása mellett megállított, — I. é. március hó 17-én 11.296. sz. a kelt rendeletével helybenhagyott.

A Budapestben megjelenő „Der ungarische Israelit" című lap „Wocheukronik" rovatában a következőket olvassuk: „Parabolyról közlik velünk, hogy a Zomborban megjelenő „Bácska" című lapban a következő sorok olvashatók: Szomorodott szívvel jelentjük, hogy Frisch Eduard Parabuty közestől zsidóskertjára hatálotlaltal vegyomboa lovetett. Kerestetik egy másik." Jóllehet e sorok a „zsidó község" aláírással voltak ellátva, tehát nyilvánvaló rosszakaratból eredtek a „B—a" szerkesztésége ez a többságot szorosított lenyomatja azzal a megjegyzéssel: „Ha az netán rosz vezik akar lenni, a kéziratot indokolt kiváratva kiadjuk." Ebből láthatni, hogy a szerkesztőség az egészét gonosz tréfának ismerte föl, mégis fölvetta, a nélkül hogy a hibát jóvá akarta volna tenni. Az illeto Frisch t. i. a szerkesztőség azzal a kérelemmel járult, hogy a közlemény jelentse ki hazugnak s vonja vissza, beküldjön egyzersmind a szükséges levélblyegeket, a mi azonban tekintetre se lett méltatva. A szerkesztőség visszaküldte a kéziratot a nélkül, hogy a templomhivatalnok Frisch jogos kiváratának eleget tett volna. — Igaz-e mindaz, mondja meg a „Bácska".

Vetük a következő gyászjelentést: Csoska Ferenc szegedi állami forrásokaiat tanár fadjommal jeleni felejtethetlen nejeinek Csoskának Radimetzky Feodora Szeged szab. kir. városi polg. tanácsának folyó 1883. évi március hó 27-én deli 12 órákor hosszú szenvedés után történt elhunytát. A megobalottat feryen kívül gyászolják: cdesznaja Radimetzky Városi Ida, egyetlen fivere Radimetzky Ferenc gákovári kórgyörgy, rokonai és számos barátai. A gyászszertartás m. hó 28-án d. u. 3 órakor Tisza Lajos-korut, Reiter-telek házban levő lakásán tartott meg, miután Gákovára, a család temetőjébe helyre szállították. Szeged, 1883 évi március hó 27-én. Adás és bece porára!

Miután az 1884. évben megteendő országgyűlési képviselő-választás alkalmával csupan csak azon jogosultak fognak szavazhatni, kik e folyó évben vétettek fel a választók nevezékebe: kerve figyelemzöttük tisztelt polgáratnainkat, miszerint az 1874. évi XXXIII. t. cz. 12. §. 5. pontja — és illetoleg az 1875. évi VI. t. cz. 1. §-ában foglalt intézkedésekhez képest a megelőző évi adóhatárakat ápril hó 15-ig behatni siesnek, nehogy eme mulasztások folytán polgári jógaik e legszembikének gyakorlatiasatol fosztassanak meg.

Az idői fegyvergyárolatok újabb rendelkezés szerint leguagyobuzest teljes hadosztályokban fognak vegyemenni. Az új ezredeknél súlyt fognak fektetni az ezredgyakolatorokra s. A hadosztály gyakorlatok keressz-tulvételén a nagyobb helyorségeket fogják központ gyanánt kijelölni, hogy lehetőleg mint a három fegyvernem együtt legyen. A lövészgyá hadosztályok szept. 17—18-á közt fognak megalakítani a brucki laborban. A gyaloglacsapatok, melyek a hadosztályokba berendeltetnek, fegyvergyakolatorra kötelezett tartalékokkal fognak bevonulni. A m. kir. honvédség, a főnagyszűkeghez képest szintén beosztatik a keretekbe.

A millenium kérdése. A magyar tudományos akadémia II-ik osztályának értekezlete tudomásul vette a plenum azon határozatát, hogy a millenium ügyében tett jelentése bár mint tudományos operatum elfogadottat, de azon okból, hogy oppurtunitási szempontból tegyen ajánlatot, hogy melyik evben fog a millenium megeratnati, visszaküldetett hozzá. S bár hangsúlyozta, hogy az operatumot az osztály beható tanácskozások után fogadta el s az abban elfoglalt állást fontartja, de kíván az összes ülés azon óhajátasának, hogy a kérdést oppurtunitási szempontból vizsgálja meg, eleget tenni, a bizottság Budapest megye tagjaihoz még három új tagot nevezett ki s véleményadással ezeket bizta meg.

Amerikaiisan. A Nográdmegyei Lapokban a következő tudomságot olvassuk: Boldog ünnepek kívánunk t. olvasóinknak, de egyttal fölkerjük, legyenek szivesek a hatraikos utófértési penzeket mihamarabb beküldeni. A gyengébbek kedvéért az előfizési összeget is újra kitessük t. i. egész évre 6 frt, félévre a fele, negyedévre a negyede. Előfizetheti bármikor. Újabb előfizetéseket nem utasítunk vissza.

Iparos-ifjusági vándorgyűlés. A gyulai iparos-ifjuság önképző és betegsegélyező-egyletének — Gyula város képviselőtestületétől nyert fölhalalmazás, ugyintzen a debreczeni vezeregylet és hazai testvéregyesületek megtiszteltó bizalma alapján — sikerült az ország iparos-ifjusági-egylet szövetezet országos vándorgyűlését — a melyek eddigéig Szegeden, Veszprémben, Csabán, Székesfehérvárott és legutóbb Debreczenben tartattak — Gyula város részére megnyerni. Emv vándorgyűlés és az azzal kapcsolatban f. évi augusztus hó 19., 20. és 21-ik napjain tartandó országos segéd- és tanonczmunka-kiallítás megbeszélése s tomegesebb helybeli kiállítás által sikerének biztosítása céljából m. hó 26-án, vagy husvét hétfőjén delután 4 órákor a városzaha nagyerternem értekezlet tartott, melyen a város iparossga a legnagyobb készséggel karolta föl a kiállítás s a vándorgyűlést tekintetű.

A megyék háztartásáról szóló törvény, a javaslat értelmében 1884. január 1-ével lépven életbe, az abban foglalt rendelkezésekhez képest a megyék szervezeti szabályai megfelelő módosítás alá fognak vétetni. Tekintettel arra, hogy az életbeléptetés előzőleg a megyékben mindazon munkálatoknak el kell készülni, melyek a szóban levő törvény alapján a megyék önkormányzati hatáskörében eszközölnék s ezek az 1870. XLII. t. c. értelmében csakis miniszteri jóváhagyás után lépnek hatályba — mint lapunk értesül — a megyei törvényhatóságok a kormány részéről a törvény szentesítése után azonnal fel fognak hivatalni a szóban levő munkálatok iránt való tárgyalások sürgős folyamatba vételére.

Hacker Béla zentai lakos eljegyezte Felsenburg Anna Kissasszonyt Balassa-Gyarmathon.

Napló. A pécsi kir. törvényszék, mint másodfokú bíróság, egy hozzá felebbezett becsületsejti ügyben kiindította, miszerint e szó: „napló” (Tagdiel) nem képez becsületsejt, Az indokokban az tartalmazatik, hogy az időt munkanélküli töltés egyénekét szokás naplónak hívni, az pedig mindenkinek viszonyai szerint, szabadságában áll, hogy ne dolgozzék; a nélkül, hogy jellemén csorbát ejtse, a „napló” kifejezés tehát lehet valogatlan, gorbomba, de nem olyan, mely valakit közmegegyezésnek tenne ki.

A nyilatkozatok évadját éljük, mindenki nyilatkozik; nemegyr egy fiatal ember nyilatkozott egy lapban, hogy megvert egy másik fiatal embert, más valaki pedig nyilatkozott, hogy ő a párójában nem kapott annyi sebet, mint a lapok írták. Az emberek minden bajukat nyilatkozatokkal ítik el s a legújabb párójaknál nem egy szál kardra, hanem nyilatkozatra hívják ki egymást. Ez a mánia már annyira elharapozott, hogy a földműves osztályba is elhatott. Egy vidéki lapban a következő orgánális nyilatkozatot olvastuk: „Nyilatkozat. Rosz akaratú egyének azt a rágalmat terjesztik rólam, hogy a napokban elhalt Tarhos Imre családjától egy szák búzát ellopottam. En e búzát tartozás fejében hoztam el tőlük Tarhos családának előleges tudtával. Minden ezzel ellenkező hírt rágalmakban nyilvánított, s a mennyiben valaki ez ügy miatt becsületemet megfájdáná, ellene a törvény rendes útján keresek elégtételt. Halas, 1883. márcz. 5. Horváth Szép Lajos.”

KÜLÖNFÉLEK.

A két hadnagy. Moszkvában egy csinos tiszt csapata a levelet egy kekkelt leányának. Az apa megkérdezte a gavallért, el akarja-e venni leányát? A hadnagy kitérőleg válaszolt, mire az apa megtiltotta neki, hogy leányát látogassa. A minap azonban megis látta talalta; a két fesső megragadta a Seladont s bele martotta egy folyadékkal telt kadbá. A hadnagy amit a tükröbe nézett látja, hogy nyaka, kezei, arca kékre van festve. A kékfestőt a bírósághoz idézték, a hők kinyilatkozattá, hogy a fessők saját találmánya, hogy az úgy tavolítottá, ha a beest.k feketéire. Képzelműn a szegyei hadnagy kétségbeesését!

Cszizmatizálóknak valaki egy dollár ajándékozott. „Ugy-e” — kérde tőle — most első dolgom lesz a csizkuszba menni? — „Dehogyan uram! Első dolgom lesz megnezni, nem adott-e hamis bankjegyet?”

Egy társaságban vita támadt a fölött, hogy melyik nem a zsembesebb és zsörtölőbb; a ferjek-e vagy az asszonyok? Hosszú vita után az egyik férfi elismerte, hogy a ferjek általában turhetetlenebbek mint az asszonyok, de ő ismer egy női, ki sokkal zsembesebb és zsörtölőbb, mint a ferjak valamennyien. A vitás kérdés meg volt oldva, mert titokban minden férj azt gondolta, hogy ez az egy asszony az ő felesége.

Hogy a veréb nem a legokosabb madarak egyike, az már ismeretes dolog. Tegnap eklatans példa történt erre nézve a temesvári udvarházban. Midőn ugyanis a vonat elindult, egy veréb nem messze tőle tartotta pihenőjét egy vessinen. Nem ügyelt a vonat zsumogására s az — köröszűl robogott rajta, ketté hasítva a szegény párat.

Apróságok az amerikai életből. „Nem hiszem — mondá egy amerikai mama szines dajkájának — hogy a víz, melyben a gyermeket megakarom mosni, elég meleg legyen. Ilyenkor jó a thermometert bele állítani.” „Mi az?” — Kérdé a dada. — „Az olyan eszköz, a mivel megtudhatjuk, vajjon a víz hideg, vagy meleg-e?” „Azt én e nélkül is megtudom. Ha a baba elkéül, akkor hideg; ha pedig vörös lesz, akkor meleg.”

Csodabogarak.

Kétrendbeli „csodabogár” érkezett be rendőrfőkapitányunkhoz, melyeket három adunk át az úrvölgynek napközli epülés okáért. Az egyik, mely helyeg nélkül adott postára a következő czimarrattal: „T. cz. városi kapután ur nak Bae Bodrok Megye Zombor” — így hangzik: „Tisztelt kapután uram ara figyelmeztetem hogy az merést más kep itezte mert igen nagy csuakn, ötven liter buzaat eladjak egy pozoni merében és a szegen ember nem meri jelenteni mert megbüntik mind a ketet De agya ki hogy csak az eladó meglesz büntetve és a ki velt orege ket forinttal meglesz jutalmazva vagyis öt forinttal mert más kep nagyot szól: „Tekintetes v. kap hivatal! Alhított varj erdoved Jozsias Neza és Tosak szál lak mindfelele marhaerdeszese engedely nélkül tobbszeri kihajtasá és felszólitása alapján 8 óra sikarai árokon Csenedits Dániel v. erdovedtol tanuk hoztatásba; Melher Jolana, Roth Jakob 8-ik százdaltól 23 L gyalog ezredbeli sikarába tohokora ortol látva és bebizonytandó; zaloguk levelem és behozott károsok orizsakban tolem zaloguk visszatartás; onelgóra erdi ügy valamely törvényalkóra nézve hivatali eljárását behozott nepekül elővenni alázasatos kerem. Kelt Zomborban 1883. Csenedits Daniel, v. erdoved.”

100 aranyat annak, a ki e „csodabogár”-akat alaposan fölbonozója!

CSARNOK.

Olaszországi emlékeimből.

Irta: Justus Mör.

(Folytatás.)

Csak ezek az átkozott tyukok ne ülnének az ország emlékek fejére, elpenni azt, a mit különben sem szoktak a nyilvánosságunk kitenni.

Valóságos Guano-tábor az, a márványoszlopok tövére, Scaligeri gyönyörű síremlékén. Így megvetve, ily csuful profanizálva sehol se leltem máltáiban az ősemlekek maradványait.

Miután fíradt képzeletemet megerőltetém, mindennél kitalálni a mi a tyuk . . . guano vastag rétege alatt fekszik, bosszankodva s morogva fordultam el attól a kegyeletlenesüdtől, melyet a pietás hiancia bűnül rótt fel.

A campanuléro megtekintém a sáncokat, a Verona körül hegyeken körös-körül osztrák-magyar pénzen épített tornyokat és erődöket.

Általilag 500 millióba kerültek volna az erőd-munkálatok Verona Mantua és Peskierában. Egyedül Verona tornyai s bástyái 300 millióba.

Ha ezt a fölfelesen beépített 500 milliót, mely most tisztára elveszett, az osztrák-magyar állam az ország pénzintézetei közt 5%-ra elosztotta volna azzal a rendeltetéssel, hogy a tőkét kamataival száz év múlva követeli vissza, akkor ez a tőke ez idő folyama alatt 64 millió forintra szaporodott volna.

1866-ban elvesztették Velenczét s 1966-ban unokáink a 64 milliárdból, mindegyik külön 200 frtot kaphatna.

E szerint tehát Zomborra, melynek 24000 lakosa van, szép kis összeg — 4 millió 800 ezer frt esnék.

Mily nemes és hasznos instituciókat hozhatnánk be? A kamat 5%-ra 240 ezer frt volna. Mily szerencse! Mily fölívragzás!

Iskolák, fényesen honorált és pensionált tanítók, isptályok, muzeum, többrendbeli színház, jó utak, nyilvános nagy épületek, virágzó ipar, vidám élet, jólét etc. És mind ezt egyetlen számba miatt veszítettük el.

Élfelédtek a történelmet olvasni s ezáltal nem vonták számodásba.

Bizonyára fírasztó az olvasóra nézve ennyi történelmi dolgotól hallani. De a ki valóssággal vagy csak az emlék vezető kezén halad e nevető virányokon, az lép-telnyomon a multra emlékezhetik.

Ki látja meg ezen a napárban pompázó, nevető tájon, hogy miatta annyi ah, annyi véreket kellett folytani. Ugy tűnik fel, mint egy bálon mosolygó s hódalattól sugárzó szépség, kiről senki se olvassa le, hogy miatta, varázsszerűen szép mosolya miatt meg egy fiatal szív lett párójában keresztülszúrva.

A szép kaczér a bella Italia, már sokat hord lelkiismeretén. Khartagóink, rómsiak, germánok, magyarok és gallok ittatták egész a legújabb időkig fölvaltva lovaikat a Po- és Ticinóban, melyekkel isten eme kertjé vadul földültak. Végtelen háborúk, egyenetlenségek, dög-halál mind ezen okai minden más nép és ország stagnatiójának nem voltak képesek egy csodálatraméltó kultúra, egy pezsgő kereskedelem, a művészet (és mily művészet) útját állani.

Bella Italia tisztas matróna lett, megelőlszik férjével, Umbertoóval.

NOVELLA-TAR.

Bűszke szivek.

(Elbeszélés.)

Irta: Müller Gyula.

(Folytatás.)

Naponta halványabb, naponta búskomorabb lön. Utoljára az óvad óriássá növekedett benne. Így szólt önmagához:

— Odahagytam ez osz embert tengernyi kinaiban. Oh mily hálátlan válek! Hiszen, ha csalódtam is benne, ha nem is oly nagy, mint minőnek hittem, azt még sem tagadhatom, hogy engem nagygyá tét. Nagygyá? Oh én balga. Tehát ez a nagyság? Hisz a halátlanság csak köznap emberek büne. Oh atkos kétyél! Odahagytam ot ama hiszembem, hogy ő kislelkű ember, s most belátom, hogy az én vagyok. Igaz! Ő becsületem kérte adóssága fedezésére. Ez nem szép volt tőle. De hát joga volt tolem követelni valamit, miután én sokkal tartozom neki. Oh mily hálátlanul! Ez osz ember egy éltellett tartozott ama nőnek. S engem felelt. En is egy éltellett tartozom neki. Oh! Oda kellett volna adnom ez élelet. Igen. Még talán nem is késő. Még tán helyrepothattam hibámat. Az öngyilkosságra gondolt. De csakhamar visszaborzadt.

Ily hangulatban találta ot a báro. Aladár soha sem érezte jobban ez ember turhetlen voltát, mint e pillanatban. Száraz hangon kínálta meg ülésel.

A báro pedig szokatlanul élcező kedvében volt. — Ej, ej! Édes barátom! Mi dolog ez? Ön busul. Én ugy tudom, hogy önek inkább orvendenie kellene. — Miért?

— Hallja édes gróf. Ön ént egy hét óta figyelemmel kísérem. Nem foghatom föl lényét. Tudja ön, hogy Benofy Julia grófnő egy hét óta idoz öknél.

— Aladár felugrott ülőhelyéből. — Ki mondta ez önek? — Ki mondta? Ej! Hisz tudom. A grófnő egy hét óta ott mulat nagynénjével kastélyukban. S ön édes barátom itt van. Hogyan? A grófnő öknél. S ön itt? Ön még soha sem hagyta el egyedül kastélyukat. Most egy hétig távol van. S ép akkor, midőn a grófnő ott mulat.

Aladár igen nagy kedvet érzett magában ez embert a legérzékenyebb módon megsérteni és azután kidobni szobájából.

Mi köze annak az ő dolgaihoz? Hogy mer odavatkozni.

— Uram, — szólt magába tojta dühét; — mi legyen ez?

— Ördögbe is! Mi legyen? Önek nem itt, hanem otthon kellene lennie. Csodálkozom édes barátom magaviszete fölött. Uram! Ne jöjjön dühbe! Ön azt hiszi én ott ingerelni akarom? Istennemre nem! Bizon hallgatnék inkább. De a városban suttognak már . . . Csak erre akarám figyelmeztetni. Tudja meg édes barátom, hogy egy városban mindent tudnak. Látja ez társadalom kinövese. Nekem az ön jó hírve szívenem tek-szik. Elmondom mit hallottam. Vigyázzon. A mende-

mondák igen veszélyesek. Azt beszélik, hogy a grófnő miatt távozott ön hazulról. A szép Julia grófnő úzte ön tova. S hogy lehet ez? Kétfélekép, vagy szereti a grófnőt s mert neménytelenül: — kerüli őt. Vagy a grófnő szereti őnt s ön ép erézt távozott, nehogy ily kelletlen szerelmi nyilatkozatnak legyen kitéve.

— Uram, hogy meri ön ez utóbbi föltelemezni? — Barátom! Uram! Gróf ur! Én őnt nemis embernek tartom. De nem én, hanem a város beszél így.

— S miután ön is a városban van — — Kénytelen vagyok mind ezt meghallani, bármily kellemetlen ez rám nézve. Látja gróf ur, ez rosz dolog, mely még segíteni lehet.

— Hogyan? — Még nem mondtam el egészen a mende-mondákat. Jöjjön a klubba, s halgassa meg mit beszélnek. Én tudom, hogy oly jellemes ember, mint ön nem fogja büntetlenül végighallgatni az ily beszédeket.

— Azt hiszi? — Meg vagyok róla győződve. Ha a grófnő kastélyukban mulozot, vagy akkor önek, mint a kastély urának, kötelessége örködni egy jólíru nő becsülete fölött.

— Ön megette azt a roszat, hogy távozott hazulról. Már most tegye meg azt a jót, hogy veredjék meg valakivel Julia grófnő erényességéért.

— Uram, én nem vagyok gyáva. — Édes gróf! Istennemre ön nem az!

— Uram, én végighallgattam önt. — Istennem igazat mondék. — Ön bejötték azt mondá, hogy inkább vig — mint búsnak kellene lennem.

— Tréfa volt az egész. Czélzás a mende-mondára. Bevallom nem szép czélzás. De istennemre nem gondoltam roszul.

— Ön azt mondá, hogy nem beszélte el egészen a mende-mondákat.

— Ugy van gróf. Jöjjön és győződjék meg arról. S ha el akarja úmányt a feceségt, veredjék meg. Önek czéjái vannak. Ez elősegítendő azokat. A bátor ember könnyen népszerűvé lesz.

— S ha én azokat végighallgatom, kénytelen lesznek megveredni? — (Folyt. köv.)

Majláth György gyilkosa.

Lapunk zártakor vesszük a következő sűrűgnyöt: Majláth György országbírón f. é. márczius hó 28 és 29-ike közti éjjelen a rablógyilkosságot

Szanga Pál követte el. A helyügyminiszterium az összes törvényhatóságokat megkereste, hogy neveztek rablógyilkost, ki megszóktott, nyomoztassa. — S p a n g a Pál 30 éves nyitraimegyei ribeki születésű, róm. kath. urasági szolgá volt. Személyleírása a következő: Sárgásszőke haj, szemöldök, kórszakáll, bajusz, kék szem, rendes orr, rendes száj, arcának balrészén egy hosszú sebhegedés, közép, zömök termet 168 cm. magas, lábmagysága 8-as katonai mérték, beszél magyarul, németül, tótul, szókéskor fekete pörge kalapot, félhosszu sötét kabátot viselt.

NYILTTÉR.

Köszönet nyilvánítás. A szeghegyi magyar tanuvelvű iskola részére tek. Pollákovits Iszak, új-verbácsi földbírtokos ur, mult évben 20 frtot és ez idén 30 frtot helyezett le az új-verbácsi iskola takszerpénztárába egy czélból, hogy ezen összeg három év takaréka alatt osztassék ki azon két-két tanulóknak ösztöndíj cizmen, kik a magyar nyelvet legtekéletesebben sajátítják el; azért közzétesszünk nekem tartom, ezen hazafüi eszemlekenyiek az iskolás megbizásából nyilvános hálas köszönetemet kifejezni. Szeghegyen. (Bácsm.) 1883. évi márczius 27-én.

Halbróhr Ignác,

a magy. tanuvelvű iskola tanító.

Ó V Á S

kivándorlók számára!

Mindazok, a kik Amerikába akarnak utazni, ezzenel óca intetnek felveneztek a kikötőbe küldeni, miután igen gyakran megtörténik, hogy az illeltek a helyek fontatásáért foglalót küldenek be s azután az ország határára az utlevél átvezetásalnál vagy más körülmények miatt fölirtoztatásnak s visszaküldetnek s a kikötőbe utazni, hanem egy fömterest, renommirt beföldi ügyekkel egy egyezkedni, hogy az utazó minden anyagi vagy más káros veszélyét megóvatás s hogy a beföldi kereskedő minde-ért kezeséget vállal.

Minden közelebbi értesítést díjtalanul nyujt

Reif Arnold Bécsben,
Stadl Kolowratring, Pestalozzi-Gasse Nr. 1.

Borélesztő

(T Ö R K Ö),

(Weinhefe, Kläger)

sajtoló tésztaalakú állapotban bármily mennyiségben a legkedvezőbb készpénzfizetés mellett vásároltatik. Ajánlatok P. Z. 3430 chiffe alatt Haasensteln és Vogler (Otto Maass) Bécsben közzvetit.

I. csász. kir. szabadaim.
duna-gőzhajózási társulat.

A személyszállító gőzöskö menetrendje 1883. évi március hó 15-től kezdve további intézkedésig

Felfelé:

BEZDÁNBÓL BUDAPESTRE: hétfőn, szerdán, csütörtökön, szombaton és vasárnap 9 órakor este.

Lefelé:

BEZDÁNBÓL ZIMONYRA: kedden, szerdán, pénteken, szombaton és vasárnap 8 órakor reggel.

BEZDÁNBÓL ORSOVA- és GALATZIG: szerdán, pénteken és vasárnap 8 órakor reggel.

A mohács-pécsi vasut vonatai a gőzöskö menetével közvetlen összeköttetésben állanak.

Felelős szerkesztő:

MÜLLER GYULA.

Kiadók és laptulajdonosok:

Nadasch, Muzsik és Partlics.

HIRDETÉSEK.

Theodorovits Sava

bizományi üzlete

Zomborban, fő-utca Drakulits-féle házban.

Ajánlja a n. é. közönségnek gazdagon felszerelt raktárát

kész női mantilles, jaquette-ekből a legújabb façon szerint.

Gazdag választékban angol, francia s brünni szövetek férfi s gyermek öltönyök számára, melyeknek elkészítést mérték szerint a legújabb divatminták után a megelégedés garantiája mellett elvállalja. — Továbbá férfi- és gyermekkalapok, valamint kész gyermek-öltönyök. Fehérneműek, nyakkendők, harisnyák, zsebkendők, valamint különféle divat-árak.

Legújabb, finom és olcsó.

HIRDETÉNY.

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, hogy a vásár alkalmával a „Vásár-téren” Falcione Gusztáv ur üzletének szemben levő satorban mint rendesen úgy most is egy

dúsgazdag választéku

LÁTSZERÉSZETI,

műtani

és TERMÉSZETTANI

CZIKKEKKEKEL

megjelentem. Legnagyobb választékban készletben tartok:

Szinhazi látszóvet minden kigondolható szerkesztben, szemüveget, csipeteket, óvó-szürkeüvegeket, tábori-, vadászati-, látó-és távcsövet, valamint hő- és légmérőt, nagyító-üvegeket, folyadékmérőket, Elvállalok és személyesen teljesítek mindennemű a látszerészeti szakmába vágó javításokat.

Tisztelettel

Kellner Márton

látszerész.

Igértvények minden huzásra!

Legfinomabb

borok és likörök

3-3 nagy választékban

jutányos áron kaphatók

Hay Fanny

dohány- és szivar-törszédjében Iskola-utca Falcione Lőrincz-féle gőzfürdő épületében.

Igértvények minden huzásra!

mű-festő Zomborban.

Iskola-utca a főgymnasium épülete mellett.

4-1 Ezennel értesíti a n. é. közönséget, hogy nála mindennemű műfestés, u. m.:

arczképek, fénykép után.

templom és tájképek olaj- vagy aquarellben megrendelhetők. — Továbbá:

ezimtáblák

izlés szerint és művésziesen elkészítettek.

SOMMER és WENIGER

első és legnagyobb

sírbolt és síremlékkövek raktára

Bécsben.

Ajánlkozok mindennemű kőfaragó s kőművesi munkákat helyreállítására, valamint a legteljesebb családi sírboltok s emlékköveknek stb. az osztrák-magyar birodalom minden részébe való szállítására.

A kivétel pontos és finom. — Árak a legolcsóbbak.

Nagy választékban minden színű kötőpamut legjutányosabb áron.

Müller Nándor

uri-kalap s divat-üzlete Zomborban
fő-utca, Millassevits-féle házban.

Nagy választékban

URI- és GYERMEK-KALAP.

Férfi fehér és tarka ingek.

Nyakkendők, kezelők, gallérok, selyem-és vászon-zsebkendők, harisnyák stb

Nagy választéku

férfi selyem esernyők s napernyők.
Séta-pálczák, pénz-, dohány- és szivar-tárczák, szivar-szipkák, illatszerek, s minden e férfi szükségleghez tartozó divat-czikket.

Nagy választékban minden színű kötőpamut legjutányosabb áron.

Cselyuszká Antal

urí és női cipész

Zomborban, Zrínyi-utczában Kaufmann-féle házban
elvállal vidéki vagy helybeli mindennemű

férfi-, női- s gyermekcipő

megrendeléseket beküldött mérték szerint pontosan és gyorsan. 20-8

Tudatja a n. é. közönséggel, hogy raktárát tetemesen megnagyobbította s minden minőségben a legolcsóbb árak mellett szolgál tisztelt vevőinek.